

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Ala Cobăneanu,
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Dilastoflex”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Primăria
mun. Chişinău împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Dilastoflex” cu
privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 27 octombrie 2016

C O N S T A T Ă :

La data de 19.02.2016, Primăria mun. Chişinău a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Dilastoflex” privind încasarea datoriei în mărime de
46770 lei și a penalității în mărime de 1683,72 lei.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a invocat că, la data de
01.04.2009 în baza deciziei Consiliului municipal Chişinău din 01.08.2008
Primăria mun. Chişinău a încheiat cu pârâtul SRL „Dilastoflex” contractul de
arendă funciară a lotului de pământ de pe str. Uzinelor 21, specificând că prin
reclamația nr. 01/1-08-1558 din 22.07.2015 pârâtul a fost avertizat despre
necesitatea achitării plății la arenda funciară conform contractului nr. 4967/2009.

La fel, menționează că potrivit capitolului 2 din contractul de arendă prețul
pentru plata arende funciare a fost stabilit conform Legii nr.268-XVI din
28.07.2006 în mărime de 46 770 lei pe an, achitarea urmînd a fi efectuată la 03
iulie a fiecărui an, specificînd că reclamantul i-a acordat un termen de 10 zile
calendaristice pârâtului SRL „Dilastoflex” pentru a achita benevol sumele indicate,
termen în care pârâtul nu și-a onorat obligația. Precizează că SRL „Dilastoflex”, nu
și-a onorat obligațiile contractuale și a acumulat o datorie pentru perioada
03.07.2015-01.04.2016 în sumă de 46 770 lei, specificînd că încălcarea

prevederilor subpunctului 3.2.2 din capitolul 4 al prezentului contract, are drept consecință aplicarea unei penalități în mărime de 0,2% din arenda anuală pentru fiecare zi de depășire termenului stabilit pentru achitarea arendei în sumă de 1 683,72 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 17 iunie 2016, a fost admisă cererea înaintată de Primăria mun.Chișinău și s-a dispus încasarea din contul SRL „Dilastoflex” în beneficiul Primăriei mun. Chișinău datorită în sumă de 46 770 lei, penalitate în sumă de 1 683, 72 lei, în total suma de 48 453,72 (patruzeci și opt mii patru sute cincizeci și trei) lei.

La data de 23.06.2016 SRL „Dilastoflex” în termenul prevăzut de lege, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 17 iunie 2016, cu emiterea unei decizi noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, apelul depus de către SRL „Dilastoflex” a fost respins, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 23 decembrie 2016, SRL „Dilastoflex” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 17 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, a fost contestată cu recurs de către SRL „Dilastoflex” la 23 decembrie 2016. Astfel, prin prisma art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrative al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarat de către SRL „Dilastoflex”, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Dilastoflex”, nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de SRL „Dilastoflex” ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta

Comisia a arătat că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Dilastoflex” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dilastoflex” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea